

Bolgárok

Tűzvések füstje száll – ma éjjel
felmarja tán Isten szemét.
Békákkal: rángó kézfejekkel
matat az iszamós sötét.

Krisztus vért verítékező
arca a pipacssal teli
rét, s torra csendülnek fölöttünk
csillagok ónsérlegei.

Bokrok turbánjai – törökké
válík a föld is? Azzá válhat!
Elbújtatja az anyanyelv
szerzetesköntöse hazánkat.

S ha elfogyunk – a nádasok
törnek majd kopját a szélben,
tenyerünk, arcunk ráncai
tüntetnek minden levélen.

Elvegyülünk a templomok
falán a szentek seregébe,
de emlékezni fog minden faág
bordáink görbületére.

(Baka István *Égtájak célkeresztjén* című kötetéből.)

← [Előző oldal](#) → [Következő oldal](#)